

særlig tilfredsstillet ved den Tanke, at overlade den
 efter Justitsministerens Mening nødvendige Forbed-
 ring af Jordemødrenes Lønning til Amtsrådene, hvis
 overveiende Flertal har udtalt den Anskuelse, at
 der slet ikke behøves nogen Forbedring. Nei, der-
 som det ærede Medlem vilde have uundet mig for
 sin Anskuelse om Amtsrådernes Selvførelse i dette
 Stykke, maatte han have udtalt sig meget velvilligere
 om Jordemødrene, end han har gjort. Seggvil imid-
 lertid forudsætte, at et Flertal i det ærede Lands-
 thing er enigt i, at det er rigtigt at forbedre
 Jordemødrenes Stilling; jeg slutter det deraf, at ærede
 Medlemmer, der just ikke bestemte have udtalt sig
 derfor, dog i alt Fald have udtalt meget
 levende Interesse for den hele Jordemoderin-
 stitution. Naar man har den, kan jeg ikke negte,
 at saa følger jeg mig overbevist om, at man ved
 nærmere at overveie Sagen ogsaa vil komme til
 dette Resultat, at det er rigtigt, for ikke at sige
 nødvendigt, at forbedre Jordemødrenes Stilling.
 Man har vel ment, at man kunde gaa andre
 Veie, ad hvilke man bedre vilde naae Maalet, og
 det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Ras-
 musen) har navnlig udtalt sig for, at man skulde
 forøge Antallet af Distrikter, man skulde lette
 Konkurrencen, det var ad den Vej, man skulde
 forbedre Institutionen. Det ærede Medlem har
 fremdeles, og har deri fundet Tilflutning ogsaa
 fra anden Side, udtalt sig for, at der blev op-
 lært et større Antal Jordemødre, saaledes, at
 man ad denne Vej kunde finde forskjellige prak-
 tiserende Jordemødre rundt omkring paa Landet.
 Jeg tillader mig nu først at gjøre den Bemærkning,
 at en praktisk Maade at fremkalde Interesse for
 Jordemodervesenet paa hos de Personer, som
 kunde være til Sinds at besætte sig med at være
 Jordemødre, er netop at forbedre Jordemoderstil-
 lingen. Dersom det viser sig, at der jaabner
 sig en kummerlig Fremtid for de Personer,
 der have underkastet sig de Besværligheder, der
 ere forbundne med at blive autoriserede Jor-
 demødre, saa er man ikke inde paa en Vej, hvorved
 man forøger Tilgangen til denne Virksomhed. De
 Kvinder, der ere oplærte til Jordemødre, og som
 derefter praktisere som saadanne, uden at være
 fast ansatte, leve Alle mer eller mindre i Haab
 om, at de ad denne Vej kunne gjøre sig fortrinlig
 kvalificerede til at vinde fast Ansættelse, naar en
 Plads maatte blive ledig; men det viser jo igjen
 tilbage til, at det, man praktisk skal gjøre for at
 naa det Maalet, som den ærede Landsthingsmand
 saa stærkt fremhævede, er først og fornemmelig at
 forbedre de fast ansatte Jordemødres Stilling.
 Det er ganske vist, at det kunde være ønskeligt at
 forøge Tallet af oplærte Jordemødre; men det er
 en Sag, som ikke staar i Forbindelse med den her
 foreliggende, fordi det er Noget, der beror paa
 ganske andre Forhold end dem, der kunne klares
 under den foreliggende Sag. Man kan ikke
 have et ubegrændset Antal af Jordemoder-

elever paa Fødselsstiftelsen, de stedlige Forhold og
 Lærerefterne maa nødvendigvis sætte en Grændse
 for Antallet af dem, der paa een og samme Tid
 kunne finde Oplæring paa Fødselsstiftelsen. Man
 kommer derved ind paa et Omraade, som ikke en-
 gang hører under Justitsministeren, men under
 Kultusministeren. Jeg tvivler ikke paa, at man
 vil finde redebont Dre, naar man vil forlange de
 fornødne Midler til en Udvidelse af Fødselsstif-
 telsen som Lærestiftelse, og det baade hvad Plads
 og de fornødne Lærerefter angaar; men der maa
 man henvende sig, og naar man saa ad den Vej
 maatte have gjort det muligt at aabne Udgang
 for et større Antal Lærestøtter, som de kaldes,
 saa vil det komme an paa, om der er den tilhør-
 lige Tilgang af skikkede Personer rundt omkring
 fra Landet, og det vil igjen bero paa, om der
 kan vindes Noget at gaa den Vej; thi, det nytter
 ikke at negte det, det gaar vistnok med Jor-
 demoderleverne som det gaar med andre Menne-
 sker, at de lade sig meget paavirke i Henseende
 til, om de skulle gaa den ene eller den anden Vej,
 af Hensynet til, hvorledes den Vej er beskaffen,
 som de gaa ind paa. Naar man har talt om en
 Forøgelse af Jordemoderdistrikterne, saa vil jeg
 tillade mig allerførst at gjøre den Bemærkning, at
 det er en Sag, som ganske naturligt først maa
 sættes i Bevægelse af de stedlige Myndigheder,
 og det er ganske sikkert, at ingenfinde er der
 fremsat Onsker fra de underordnede Myndigheders
 Side om Forøgelse af Jordemoderdistrikternes An-
 tal, forenede med Beredvillighed til at bære de
 dermed forbundne Offre, uden at saadanne Onsker
 ere blevene indkomne fra den overordnede Be-
 styrelses Side. Det er ikke saa Omlægninger af
 Jordemoderdistrikter, der have fundet Sted i de
 allerførste Aar, og det er Omlægninger, som Alle
 have tilsigtet at forøge Antallet. — Naar Spørgs-
 maalet dernæst bliver om, ad hvilke Veie man da
 bedst skulde forbedre Jordemødrenes Raar, saa
 vil jeg begynde med at sige, at det forsaavidt er
 mig mindre væsentligt, om man gaar den ene
 eller den anden Vej, naar man kun naaer det, som
 jeg maa anse for at være det Principale, nemlig
 at Jordemoderstillingen virkelig bliver forbedret.
 Vil man forhøje den faste Løn mere, end jeg har
 foreslaaet, og til Gjengæld undlade at forhøje den
 taktmæssige Betaling, saa er det Noget, jeg i og
 for sig kan finde meget rimeligt. Der lader sig
 ganske vist anføre Grunde derfor; men det fore-
 kommer mig dog i Øvrigt, at de Betragtninger,
 som man har anført imod tillige at forhøje den
 taktmæssige Betaling, ikke have den Vægt, som
 man har villet tillægge dem. Man har yttret
 Frygt for, at en Forhøielse af den taktmæssige
 Betaling for det Første ikke skulde føre til det
 tilsigtede Maalet, fordi man gaar ud fra den For-
 sætning, at i Virkeligheden betales der ikke saa
 Lidet mere, end Tækten foreskriver; detsom har jeg
 allerede udtalt mig. Men man har dernæst for